

Kérdések és feleletek.

1. Kérdés. Egy fiatal erdőrészen a természetes uton, magból keletkezett tölgyserdény oly sűrűn áll, hogy minden m^2 -re 20—30 esik. Milyen módon lehetne ezt a serdényt, mely jelenleg 2 m magas, legcélszerűbben megritkítani?

H. B.

2. Kérdés. Az 1883. évi XV-ik t.-cz. 2-ik §-a értelmében önálló vadászterületet csak 200 kat. holdat meghaladó birtok képezvén, a Balaton mellett felmerült az a kérdés, hogy egy birtokos, kinek egészben véve nincs ugyan 200 holdat kitévő földbirtoka, de van ezzel kapcsolatban nagykiterjedésű Balatonja, önálló vadászterületnek tekintheti-e ezen birtokát.

E sorok írója nem egyszer vadászott a Balatonon vizimadarakra, s a Balaton szélein lévő nádasokban vidrára. De lehet télen át rókák és nyulakra is vadászni. Csak a napokban hallottam egy uriembertől, hogy télen át, midőn a Balaton jegét hó borította, fektéből verte fel és lőtte le ugyanott a nyulat. Mindezekből azt kellene következtetni, hogy a Balaton vagy más ehhez hasonló vízi terület szintén vadászterületet képezhet. Egy e tárgyban bíráskodni hivatott úrtól azonban ellenkező véleményt hallottam, melyszerint a Balaton és hasonló vizeink csak halászati területet képezhetnek, de nem vadászatit is.

Miután a vadászati törvény erre vonatkozólag világos intézkedést nem tartalmaz, kívánatosnak tartanám, ha e kérés az „Erdészeti Lapok“ útján megvilágíttatnék. — Homokon, 1886. február 12-én. *Ódor Ignác, főerdész.*

1. Felelet. Würtembergben a soros ültetésből származó fiatal fenyvesek sorközeit úgy szokták megtisztítani, hogy a sorokban sűrűen felnőtt s a fiatalost elnyomással fenyegető lágyfanemeket és cserjéket kaczorral mellmagasságban bevágva, a sorközökbe hajtják. E műveletnél a munkás a sorköz egyik szélén, vállál előre fordulva, halad s balkezelével a cserjét a sor irányában visszahajtja, a jobbában lévő kaczorral pedig bevágja míg megpattan. Egészen átvágni a cserjét nem tanácsos, mert a teljesen lecsonkított törzs így gyorsan és erőteljesen sarjadzik s a szomszédjában álló nemes csemétéket újból túlszárnyalja, míg a visszatarított cserje, mely felső részével még összefügg, tápnedveinek egy részét egy ideig ez utóbbinak adja át s így, ha kisarjadzik is, sarjait nem fejleszti oly gyorsan.

H. B. ur is alkalmazhatja ezt az eljárást, még pedig akár úgy, hogy a gyengébb törzseket ott, a hol találja szabályos sor tartása nélkül vagdalja s hajtja le, akár úgy, hogy megfelelő távolságban párhuzamos, s ha szükségesnek találja, ezeket keresztelő sorokat képez s az ezekben eső törzseket mind lehajtogatja. Ez utóbbi esetben a sorok között, vagy a kereszt-sorok által képezett négyszögekben ugyan még mindég sűrűn fognak állani a törzsek, de mivel a szélsők oldalra hajolhatnak, az erőteljesebbek, több tért nyerve, gyorsan túlszárnyalják társaikat. Előnye az ilyen ritkításnak az is, hogy ha az egyedek nagyon kinyultak és gyengék, egy darabig még támaszt találnak lehajtott szomszédaikban s nem görbülnek le.

Akármelyik módot alkalmazza is *H. B.* ur, figyelmeztetjük, hogy a munkát ne nyáron, hanem lombozás után kezdje meg, mert ha a lomb a lehajtott törzseken marad, megszárad s az erdőrészt valóságos tűzfészket képez. Megjegyezzük különben még, hogy ott, a hol a kiszedhető anyag legalább is ér annyit, mint a mennyibe a munka kerül, az itt ajánltnál sokkal okosabb tőből vágni ki a felesleges részt. Ekkor a tűzveszélytől sem kell félni. *T. G.*